

[A. Chr. Christensen.]

„Endvidere har denne Lov — og alene denne — med dens Maskebestemmelser, Maale- og Tidsbestemmelser bevirket, at Fiskeriet, trods det stadig tiltagende Fiskerantal, Antal Redskaber m. m., er stabilt og fremadgaaende, om end de enkelte Fiskerier aarlig svinger noget op og ned, og trods det, at mange Fiskere ikke generer sig for — ved *ulovlige Redskaber* — at fange og ilandbringe Yngel! og dette sidste er *Kraftskaden paa hele Danmarks Fiskeri!*“

Endelig udtaler han:

„Her i Limfjorden ses næsten aldrig en *Undermaalsaal*, fordi Vaaddene selv frasorterer dem. Limfjordsaalene er derfor vistnok Danmarks bedste og fineste Kvalitet til Røgning og Eksport, vejer fra 6 til 7½ Pund Snesen og har givet en Pris af 45 Ø. pr. Pund.“

— nu koster de 85 Ø. —

„Aalefiskeriet har netop holdt sig her, fordi man ikke ved smaamaskede Vaad — som andre Steder — *har kunnet opfiske Yngelen*; thi at her er nok af denne, ser man mange Gange ved Rejerusefiskeriet. Desuden ved jo enhver, der er Fisker og kender til Fiskeri, at et Vaad, der er bundet „blindt“, det vil sige smaamasket, aldrig fisker saa store Aal som et Vaad, der er bundet „lysere“, det vil sige med større Masker; det tillader Aalene at „stikke“ i Halvvaaddene i Stedet for at „slaa fra.“

Det er i korte Træk, hvad Hr. Redsted siger. Han havde den Forstaaelse, at han ikke kom som den store Politimand, der skulde kontrolere, om Fiskerne fiskede ulovligt, men han kom netop som en Mand, der stod i det mest fortrolige Forhold til Fiskeriets Udøvere, og det tror jeg ogsaa er nødvendigt for en Fiskerikontrolør.

Af det, jeg her har sagt, vil man forstaa, at jeg kommer i den stærkeste Modstrid med det ærede Medlem Hr. Ludvigsen, som ifølge sin Meddelelse til „Aalborg Amtstidende“ af 20. Januar hævder følgende Princip: Frit Fiskeri paa alle Fjorde, lige Ret for alle Fiskere, fri Konkurrence, saa det kun er Dygtigheden, det kommer an paa. Ja, det lyder jo meget kønt, men jeg tror dog alligevel, at vi et Øjeblik skal staa stille og tænke over, hvad der vil ske, hvis man følger det Princip.

Naturligvis vil saa Fiskere alle Vegne fra komme og forsøge at fiske i Limfjorden med alle deres moderne og teknisk forbedrede Redskaber for at bruge det ærede Medlem Hr. Ludvigsens egne Ord — det

ærede Medlem mener jo, at Fiskerne deroppe kun fisker med meget gammeldags Redskaber —, og saa tror jeg ikke, det vil vare længe — det bliver i alt Fald kun et Tidsspørgsmaal —, inden man i det væsentlige har fisket, hvad der er at fiske, i Limfjorden. Men ikke alene det, med de meget slæbende Redskaber og lange Liner indtil 1 000 Favne vil endogsaa Betingelserne for Fiskeri ødelægges.

Men saa maa vi nok spørge, hvad der skal blive af den Fiskerbefolkning, som bor ved Limfjorden, ca. 3 000 Fiskere med Familie, som ikke er indstillet paa dette Fiskeri, og som har en stor Mængde meget kostbare og meget moderne Fiskeredskaber netop beregnede paa at fiske paa lovlig Vis i Limfjorden. De vil selvfølgelig i Løbet af ganske faa Aar være henvist til Fattigvæsenet.

Det vilde være sørgeligt, om vi saaledes skulde gaa hen og misrøgte et af vore allerbedste Fiskevande. Vort Fiskeri er jo gaaet jævnt og støt fremad. Jeg skal saaledes nævne, at da man i 1857 vedtog Limfjordsloven, fiskedes der i Fjorden for 393 184 Kr. 83 Ø., medens der i 1927 ifølge Fiskeriberetningen fiskedes for 2,6 Mill. Kr. foruden Østersfiskeriet. Jeg tror nu heller ikke, det vil gaa saaledes, som det ærede Medlem Hr. Ludvigsen ønsker, jeg tror ikke, hverken Regeringen eller Rigsdagen vil tage Ansvaret for en saa radikal Forandring af Fiskeriet i Limfjorden.

Jeg skulde ikke have noget imod, at man gik til en Ophævelse af alle Særrettigheder deroppe, Aalegaardsrätten og det matrikulerede Vand, naar det skete i Forstaaelse med Fiskerne deroppe, som i alt væsentligt ejer disse Rettigheder, og mod Vederlag for Afstaaelsen, saa alle Fiskerne kan blive ligestillede og faa lige Ret. Men det første, der saa vil ske, er naturligvis, at Ministeren anmoder Fiskeridirektøren om at udarbejde Regler for Fiskeriet i Limfjorden, og hvis man tror, de bliver mere tilfredsstillende end den Ordning, man nu har, tror jeg, man tager fejl. Det vilde maaske endda bevirke mere Misfornøjelse hos Fiskerne end den Ordning, vi nu har.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger vedrørende det foreliggende Lovforslag. Der findes i § 7, Aalegaardsparagraffen, en Bestemmelse, der lyder saaledes:

„en eller flere Ruser i Forbindelse med en fra Land ved almindeligt dagligt Højvande udsat Rad.“

Jeg vil gerne henlede Udvalgets Opmærksomhed paa den Affattelse, som Dansk Fiskeriforening har givet Paragraffen; der staar: